

Present i futur econòmic de Catalunya: consolidar la recuperació i tornar a exercir el lideratge

REDACCIÓ

Catalunya es troba avui en una situació econòmica complexa. Superada ja la recessió, encara falta consolidar la recuperació econòmica i tornar a enfortir els fonaments que han fet de Catalunya el motor econòmic d'Espanya i que l'han de permetre tornar a exercir un lideratge econòmic a Espanya i Europa.

En aquest context, les propostes del socialisme català pel futur són clau, tenint en compte que ha governat els últims set anys i, per tant, ha tingut la responsabilitat de fer front a les causes i les conseqüències de la crisi des de la seva posició de Govern.

Cal dir, en primer lloc, que el Govern de la Generalitat de Catalunya ha liderat a Espanya l'acció dels governs contra la crisi, posant en marxa, ja l'abril de 2008, un primer paquet de quaranta dues mesures per fer front a les seves causes i conseqüències. Evidentment, després ha calgut ampliar el catàleg d'accions destinades a pal·liar les conseqüències de la crisi i ajudar a mantenir l'activitat econòmica, donada la dimensió que ha arribat a tenir la crisi, fonamentalment en el sector financer.

Els objectius principals dels paquets de mesures econòmiques que la Generalitat posat en marxa en els últims tres anys han estat dos:

- Donar suport a l'activitat productiva per ajudar en tot el possible al seu manteniment.
- Lluitar contra les conseqüències que la crisi ha tingut, i encara té, entre els més desfavorits.

Per tant, les accions de la Generalitat s'han centrat en:

1. El suport financer a les empreses que, tenint futur productiu tangible, han vist com les seves possibilitats de continuïtat quedaven ofegades per les restriccions dels mercats financers.
2. Les polítiques d'estímul fiscal per mantenir l'activitat productiva.

3. El reforç de les polítiques socials per cobrir les necessitats dels més desfavorits.

Totes aquestes polítiques han tingut un reflex directe sobre el dèficit i, per tant, sobre l'endeutament de la Generalitat, com ha passat a totes les economies que s'han vist immerses en la crisi. Però, com tots hem pogut comprovar en els últims mesos, la capacitat per endeutar-se de les administracions també té un límit.

Si alguna cosa ha quedat clara amb la crisi financera és que no existeixen mercats que funcionin bé sense regles del joc i sense institucions que les facin complir. La màxima neoconservadora que propugnava la reducció a la mínima expressió de l'Administració Pública (l'Estat és el problema, el Mercat és la solució) ha resultat causa fonamental de la situació en que ens trobem avui

Aquest límit el trobem quan els nivells de dèficit i endeutament que les administracions públiques assumeixen en temps de recessió econòmica posen en perill la pròpia capacitat del país per sortir de la crisi, ja sigui per raons fonamentades en la salut de la pròpia economia i/o simplement per la percepció que tinguin els agents econòmics que actuen als mercats sobre aquestes possibilitats.

Per tots aquests motius han estat necessàries, i encara calen, mesures d'ajust pressupostari i, també, reformes que permetin al país sortir-se'n amb garanties de créixer amb el mateix vigor que fa uns anys i amb unes bases encara més sòlides.

Com ja hem expressat els socialistes catalans recentment, "la crisi que travessem marcarà un abans i un després en la manera d'entendre i de viure en un món globalitzat. És molt probable que vinguin uns anys de creixements moderats on serà difícil crear ocupació i caldran molts esforços per continuar dotant al nostre país de l'Estat del benestar que necessita. La globalització, el canvi tecnològic, la davallada d'alguns sectors referents a Catalunya i l'excés d'endeutament de les administracions, famílies i empreses determinaran la manera de sortir de la crisi. Estem davant una etapa de riscos importants, però també de reptes i oportunitats. Per això els i les socialistes entenem que la nostra estratègia econòmica passa per continuar transformant el nostre model productiu, dur a terme les reformes estructurals necessàries i, a la vegada, fer els ajustos pertinents sense oblidar que el seu cost s'ha de repartir de manera justa."

I això voldrà dir que caldrà actuar en els següents àmbits:

a) **Aprendre les lliçons de la crisi i resituar els àmbits d'actuació dels mercats i dels poders públics**

La crisi econòmica ha estat d'una gravetat sense precedents al món occidental en les últimes dècades, només comparable a la gran depressió dels anys trenta del segle passat. Només la intervenció dels poders públics ha evitat el pitjor, la depressió. És necessari, per tant, extreure les lliçons apropiades sobre les pràctiques abusives, especulatives i moralment reprovables que han portat als mercats financers a la situació límit en què es trobaven fa tan sols un parell d'anys.

Cal impulsar les mesures correctores de valors i reguladores d'actituds que, tant en el plànol individual com en el col·lectiu, han portat al sector financer a prendre decisions que, si bé podien resultar beneficioses a nivell particular, han acabat causant un greu perjudici pel conjunt de la societat i resulten moralment inadmissibles.

Si alguna cosa ha quedat clara amb la crisi financera és que no existeixen mercats que funcionin bé sense regles del joc i sense institucions que les facin complir. La màxima neoconservadora que propugnava la reducció a la mínima expressió de l'Administració Pública (l'Estat és el problema, el Mercat és la solució) ha resultat causa fonamental de la situació en que ens trobem avui. No es tracta, però, de bascular d'un dogma cap al contrari, proclamant la superioritat de l'Estat i la regulació per sobre del Mercat, sinó de resituar l'equilibri apropiat entre l'àmbit d'actuació dels poders públics, que hauria d'ampliar el seu perímetre d'actuació, i la lliure actuació dels agents que conformen els Mercats.

Tot i que els grans fòrums de concertació de polítiques públiques coordinades entre els Estats més poderosos del món semblen caminar en aquesta línia, els avenços semblen tímids i, en canvi, les accions contraries a aquestes posicions, per part d'aquells que defensen la màxima desregulació dels mercats, semblen poderoses. Per tant, és imprescindible que els projectes d'esquerra generin discurs i exercixin influència per a que aquesta reubicació sigui efectiva.

En aquest sentit, els i les socialistes creiem oportú, entre altres mesures, treballar per a la introducció d'una taxa sobre les transaccions financeres internacionals i defensar una millor coordinació, harmonització i transparència del sistema financer a nivell europeu i internacional.

b) **Ajustos i reformes**

L'experiència ens avala. Estem al Govern i volem continuar transformant aquesta societat, però això implica responsabilitzar-se de la complexa situació actual i fer-hi front prenent mesures que poden resultar complicades. Ho sabem millor que ningú. Estem demanant esforços, i haurem de continuar demanant-los, però oferim un projecte que resulta engrescador: sortir de la crisi amb més empena que mai, amb una economia amb unes bases més sòlides i amb una societat més cohesionada i amb millor qualitat de vida.

Per fer això, serà precís realitzar ajustos i demanar sacrificis. En aquest sentit, hem de mantenir la política de contenció de la despesa i hem de millorar l'eficàcia en la gestió d'allò que és públic. Aprofundirem en la nostra lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida, i a la vegada hem de ser capaços de corresponsabilitzar la ciutadania amb el cost d'uns serveis públics, que volem mantenir i ampliar, però fent un ús més racional.

La crisi també ens ofereix oportunitats, i serà imprescindible, si volem sortir enfortits d'aquesta situació, realitzar les reformes precises en diversos camps d'actuació. És prioritari reorientar i racionalitzar el sector públic, tant a nivell organitzatiu com en relació amb la política de recursos humans. L'educació és avui més que mai el gran repte que ens ha de permetre consolidar la transformació del nostre model productiu. Hem de plantejar un debat seriós que ens permeti arrelar unes bases compartides i consensuades sobre l'Estat del benestar que volem i el nivell d'impostos que es necessita per aconseguir-ho.

En definitiva, hem d'aprofitar aquest temps d'incertesa i de sacrificis molt durs per construir les bases d'allò que ens ha de fer una societat més cohesionada i més compromesa amb el nostre futur i amb les nostres potencialitats.

L'educació és avui més que mai el gran repte que ens ha de permetre consolidar la transformació del nostre model productiu. Hem de plantejar un debat seriós que ens permeti arrelar unes bases compartides i consensuades sobre l'Estat del benestar que volem i el nivell d'impostos que es necessita per aconseguir-ho

Reduir l'atur a curt termini i eliminar el diferencial d'atur amb la resta de països europeus a mig termini, és un objectiu extremadament ambiciós, però no inabastable. No hi ha major drama social que el drama econòmic de no tenir una feina

c) Transformació del model productiu i creació d'ocupació

El compromís dels socialistes avui, tant a Catalunya com a Espanya, passa inexorablement per crear l'entorn social i econòmic necessari per a la creació d'ocupació, de qualitat, i per trobar les formules que ens permetin absorbir la part d'atur que té relació amb causes de caràcter estructural. Reduir l'atur a curt termini i eliminar el diferencial d'atur amb la resta de països europeus a mig termini, és un objectiu extremadament ambiciós, però no inabastable. No hi ha major drama social que el drama econòmic de no tenir una feina.

I aquest objectiu, a més, connecta perfectament, amb el procés de transformació del nostre model productiu que tirem endavant des de que fa set anys van posar-nos al capdavant del Govern. L'Acord Estratègic, peça fonamental d'aquest projecte de canvi del model de competitivitat, continua tenint vigència. És necessari mantenir les nostres apostes amb el suport a la internacionalització i millora de la productivitat a través de la incorporació de les noves tecnologies. La recerca, la

innovació i la seva aplicació al món productiu avui són les millors eines que podem potenciar per sortir de la crisi, per millorar la nostra productivitat i per poder competir en el món, no pels nostres costos, sinó pel nostre valor afegit.

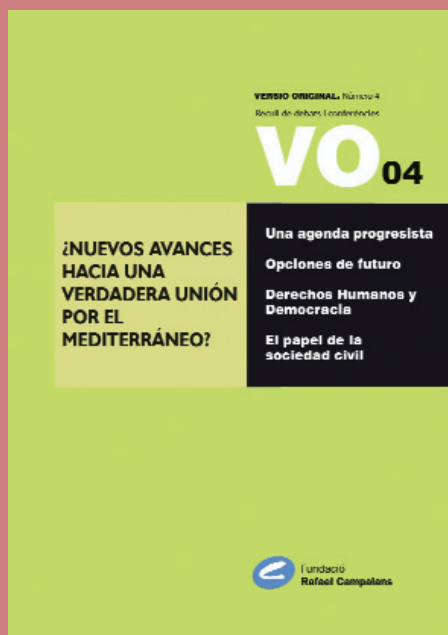
L'ocupació en sectors d'alt valor afegit s'aconseguirà amb professionals formats en l'excel·lència i generant nous camps d'activitat econòmica que ens permetin transformar les empreses dels sectors més obsolets en autèntiques empreses preparades per competir, oferint un producte millor o diferent, a un preu raonable.

El futur el tenim a les mans, només hem de ser capaços d'atrevir-nos a fer front a les dificultats, explicar als ciutadans que l'esforç col·lectiu, en aquests moments comple-

xos, val la pena perquè existeix un projecte compartit que ens il·lusiona, que ens ha de permetre millorar les nostres expectatives i la dels nostres fills: més prosperitat, més igualtat d'oportunitats, més justícia social, millor qualitat de vida, més benestar. Si alguna cosa podem compartir tots plegats és que aquest país està més i millor preparat que mai per fer front a aquest gran rept. ■

L'ocupació en sectors d'alt valor afegit s'aconseguirà amb professionals formats en l'excel·lència i generant nous camps d'activitat econòmica que ens permetin transformar les empreses dels sectors més obsolets en autèntiques empreses preparades per competir, oferint un producte millor o diferent, a un preu raonable

NOVETAT EDITORIAL

V.O. 04. ¿Nuevos avances hacia una verdadera Unión por el Mediterráneo?

El quart número de la col·lecció Versió Original consta d'un recull d'articles que reflexionen, des d'una perspectiva catalana i espanyola, sobre el futur i les oportunitats que ofereix la Unió pel Mediterrani (UpM). Aquesta publicació apareix en un moment crucial pel seu desenvolupament, tant per la recentment inaugurada seu a Barcelona, com per l'encara més recent Presidència Espanyola de la Unió Europea (contemporània a l'elaboració d'aquests articles).

Introducció: **Albert Aixalà**, director de la Fundació Campalans. Articles de: **Carlos Carnero**, ambaixador especial d'Espanya per projectes d'introducció de la Unió Europea; **Eduard Soler**, investigador principal del Centre d'Estudis i Documentació Internacional de Barcelona (CIDOB); **Antoni Segura**, catedràtic d'Història Contemporània de la Universitat de Barcelona i director del Centre d'Estudis Històrics Internacionals (CEHI-UB) i **Eliana Camps**, directora del centre Euro Àrab de Catalunya.